MOTHER

A Letter Across Time

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: MAMA

Când eram copil, de fiecare dată când îi povesteai cuiva despre naşterea mea, începeai mereu cu aceeaşi întrebare pe care ai pus-o când mi-ai auzit primul plânset: „E sănătos?” Şi ani de zile am crezut că copiii vin pe lume pe bucăţi, ca jucăriile pe care trebuie să le asamblezi. Oamenii râdeau când o spuneam. Apoi am crescut cu toţii şi am descoperit că era adevărat.

Întâi vine un trup care creşte. Apoi o forţă care evoluează. Apoi un creier care ne aminteşte cine sunt părinţii noştri.

Tu şi cu mine… am fost conflict de la început. Mi-au trebuit cinci ani ca să înţeleg că vom fi mereu despărţiţi. Tu credeai că suntem la fel. Dar jumătate din mine nu venea de la tine — era tatăl meu.

Nu te-am iubit, pentru că nu m-ai învăţat niciodată cum funcţionează iubirea. Nu te-am urât, pentru că ADN-ul meu nu purta acest cod. Dar ţi-am purtat furia vreme de şaizeci de ani, iar acum câteva luni ţi-am înapoiat-o pe mormânt.

Astăzi este Ziua Mamei. O zi pe care lumea o foloseşte ca să spună „mulţumesc” pentru o mie de lucruri. Dar recunoştinţa e doar un cuvânt — restul sunt fapte.

Aşa că te sărbătoresc de departe. Fără resentimente. Fără nevoie de iertare. Pentru că am înţeles în sfârşit ceva: ce nu mi-ai dat, nu aveai — şi nu ştiai unde să găseşti. Părinţii tăi nu ţi-au predat niciodată ştafeta.

Îţi las asta, oriunde te-ai afla când mă citeşti: amintirea fiecărei clipe în care te-am făcut să zâmbeşti. Pentru că ai crezut mereu că sunt cineva la care nu te aştepţi. Dar nu eram. Eram doar băieţelul tău.

Adio, mamă.
Nando